

Uzupełniająca opinia prywatna w sprawie karnej z art. 296 oraz 300 Kodeksu Karnego

W VIII 2016 r. biegły prywatny Marcin Kubiczek wydał na piśmie uzupełniającą opinię prywatną w toku postępowania karnego prowadzonego względem oskarżonego z art. 296 oraz 300 Kodeksu Karnego.

Warto przypomnieć, iż art. 296 KK penalizuje zachowanie polegające na tym, że sprawca będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, przez nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wyrządza jej znaczną szkodę majątkową. Z kolei art. 300 KK dotyczy udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzycieli w razie grożącej dłużnikowi niewypłacalności lub upadłości.

W toku postępowania karnego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego prywatnego, z kolei w treści sporządzonej opinii uzupełniającej biegły prywatny ustosunkował się do materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie już po wydaniu głównej opinii prywatnej, w tym do uzupełniającej opinii biegłego sądowego oraz do opinii kolejnego biegłego sądowego.

Ekspert Marcin Kubiczek podkreślił w treści opinii uzupełniającej, że odpowiedź na pytanie, czy czynności objętych aktem oskarżenia dokonano w stanie zagrożenia niewypłacalnością lub upadłością, winna uwzględniać przesłanki niewypłacalności uregulowane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 1934 r.- Prawo upadłościowe (bowiem czyn miał miejsce w 2002 r.), a z kolei ich brzmienie implikuje konieczność dokonania całościowej i kompleksowej oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika. Nie można bowiem ocenić, czy dłużnik znalazł się w stanie niewypłacalności lub nawet zagrożenia niewypłacalnością, wyłącznie na podstawie jednostkowych zdarzeń, istniejących trudności finansowych lub wykazu tytułów egzekucyjnych. Kluczowym jest natomiast ustalenie, że stan, w który popadł dłużnik ma charakter trwały, nieprzemijający i brak jest perspektyw na

jego odwrócenie w rozsądnym terminie w przyszłości. Drogą do tego jest m.in. analiza kompletnych ksiąg rachunkowych za dany okres (czego -jak podkreślił biegły prywatny- w niniejszej sprawie jak dotąd nie uczyniono), jednakże sama analiza ksiąg rachunkowych również jest niewystarczająca.

Nadto, w treści opinii uzupełniającej biegły prywatny wskazał enumeratywnie szereg uchybień, które doprowadziły do niewystarczająco umotywowanego zarzutu dokonania przez oskarżonego czynności skutkującej pokrzywdzeniem wierzycieli. Przede wszystkim, podkreślono, że czynności objęta zarówno typizacją art. 296 KK, jak i 300 KK cechować musi się przede wszystkim brakiem ekwiwalentności, bowiem to właśnie ów brak ekwiwalentności stanowi warunek *sine qua non* ewentualnego pokrzywdzenia wierzycieli. Ekspert przedstawił przy tym rozbudowaną argumentację ekonomiczną w zakresie poprawnej metodyki badania ekwiwalentności czynności polegającej na sprzedaży akcji, a także właściwego dla typizacji norm prawnych modelu i rodzaju kwantyfikacji wartości tych akcji wg stanu na dzień dokonania objętej aktem oskarżenia czynności.

W ocenie biegłego prywatnego, brzmienie art. 300 KK determinuje konieczność zastosowania w przypadku wyceny wariantu wymuszonej sprzedaży, bowiem jedynie on pozwalałby na ewentualną kwantyfikację szkody wierzycieli wskutek czynności oskarżonego. Szkada wierzycieli byłaby bowiem w realiach niniejszej sprawy różnicą pomiędzy kwotą uzyskaną przez zbywającego przedmiotowe akcje a kwotą możliwą do uzyskania przez wierzycieli wskutek egzekucji singularnej lub uniwersalnej (z uwzględnieniem kosztów tych postępowań). Z kolei dla art. 296 KK właściwą byłaby wycena w wariacie rynkowym, z dyskontem z tytułu braku płynności.

Biegły prywatny ustosunkował się również do normatywnego pojęcie „zagrożenia niewypłacalnością lub upadłością”, wywodząc, że należy rozumieć przez to stan różny od standardowego zagrożenia, charakterystycznego dla danej branży.

W konkluzji, biegły prywatny nie znalazł podstaw do weryfikacji swoich twierdzeń zawartych w treści opinii głównej, przy czym należy spodziewać się, że sporządzona opinia uzupełniająca dostarczyłby składowi orzekającego w niniejszej sprawie wymiernej wiedzy na temat specjalistycznych zagadnień ekonomicznych, istotnych dla typizacji norm prawnych objętych aktem oskarżenia oraz zastanego stanu faktycznego.

Bartosz Sokół

Prawnik. Młodszy partner w Biurze Doradcy Restrukturyzacyjnego Marcina Kubiczka.

